

Endelig er der lagt vægt på, at formålet og intentionerne med reglerne om anmeldelse af arbejdsbetingede lidelser alene er og hele tiden har været at sikre, at læger og tandlæger, der gennem deres erhverv konstaterer eller får mistanke om, at en person har pådraget sig en konstateret eller formodet arbejdsbetinget lidelse eller på anden måde har pådraget sig helbreds-mæssige ulemper af skadelige påvirkninger i arbejdet, anmelder dette til Direktoratet for Arbejdstilsynet og Arbejdsskadestyrelsen.

Anmeldereglerne har navnlig til hensigt at give Arbejdstilsynet et vurderingsgrundlag til at foretage undersøgelser af eventuelle konstaterede eller formodede sundhedsskadelige påvirkninger ude på arbejdspladsen i virksomheden, hvis oplysningerne giver grundlag herfor. Arbejdstilsynet får på denne måde mulighed for – som led i det forebyggende arbejde – at gribe ind og ændre virksomhedens arbejdsmiljø. Skadelidtes eventuelle samtykke eller fuldmagt hertil er ikke nødvendig for tilsynsvirksomheden og bør heller ikke af de anførte grunde tillægges betydning.

Det er min vurdering, at Arbejdstilsynets fortolkning og administrative håndtering af tavshedspligten ved undersøgelse af arbejdsbetingede lidelser er forsvarlig og i øvrigt er hensigtsmæssig.

Spm. nr. S 67

Til arbejdsministeren (10/10 95) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Vurderer ministeren, at det fortsat vil være muligt at motivere lægerne til at anmelde arbejdsbetingede lidelser, både konstaterede og mistænkte, hvis det fremgår af tilsynsmyndighedens praksis, at arbejdsbetingede lidelser bliver nedprioriteret af hensyn til en juridisk fortolkning af tavshedspligten, som ikke støttes af skadelidte?«

Begrundelse

Ifølge Enhedslistens oplysninger fremgår det, at selv når anmeldelserne er åbne, det vil sige ikke anonyme, vil de kun blive anvendt indirekte og uden at gå direkte til en konkret undersøgelse af de skadevoldende forhold, en undersøgelse, der

foretages af anmeldte arbejdsulykker. Hvis en åben anmeldelse ikke har nogen konsekvens i forhold til den konkrete arbejdsplads, bliver den videre konsekvens, at der slet ikke er nogen grund til at anmelde arbejdsbetingede lidelser.

Svar (19/10 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Idet jeg henviser til besvarelsen af spørgsmål nr. S 65 og 66, skal jeg meddele, at jeg ikke kan se, at Arbejdstilsynets praksis skulle kunne influere på motivationen hos lægerne med hensyn til anmeldelse af arbejdsbetingede lidelser. Den væsentligste motivation bør være, at det er lov-mæssigt fastlagt, at lægerne skal anmelde såvel konstaterede som mistænkte arbejdsbetingede lidelser, sådan som de i øvrigt bliver betalt for.

De anmeldte arbejdsbetingede lidelser bliver anvendt i det forebyggende arbejde på forskellig måde, hvor den direkte undersøgelse af anmeldelserne er en af formerne. En del anmeldelser indgår i de generelle virksomhedsbesøg og i forbindelse med de kampagner og særlige indsatser, som Arbejdstilsynet gennemfører.

Endelig udgør analyserne og statistikken over de anmeldte lidelser en meget væsentlig del af dokumentationen for prioritering og effektivvurdering af det forebyggende arbejde.

Ydermere er anmeldelserne ofte grundlaget for, at der kan rejses erstatningssag i Arbejdsskadestyrelsen.

Jeg har derfor vanskeligt ved at tro, at de danske læger ikke er motiverede til at foretage anmeldelse af de arbejdsbetingede lidelser, som de måtte møde blandt deres patienter.

Spm. nr. S 68

Til arbejdsministeren (10/10 95) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Vurderer ministeren, at det fortsat vil være muligt at opretholde det danske anmeldesystem ved arbejdsskader, som bygger på lægers aktive indsats, hvis brugen af anmeldelserne bliver nedprioriteret?«